

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: Kž-38/05

Brčko, 14.04.2005. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija: Josipe Lucić, kao predsjednika vijeća, Zijada Kadrića i Ruže Gligorević, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Tanje Šakić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog S. R. sina R. iz B., zbog krivičnog djela krađe iz člana 280. stav 2. Krivičnog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, odlučujući po žalbi branioca optuženog S. R. – advokata M. Z. iz B., izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj Kp-282/04 od 21.12.2004. godine, na javnoj sjednici vijeća održanoj 14.04.2005. godine u prisutnosti Zamjenika javnog tužioca Brčko Distrikta BiH Gojka Stjepanovića, optuženog S. R. i njegovog branioca, advokata M. Z. iz B., donio je i javno objavio

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog S. R., advokata M. Z. iz B. i presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj Kp-282/04 od 21.12.2004. godine, potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Osnovni sud BD BiH), broj Kp-282/04 od 21.12.2004. godine, koja je ispravljena rješenjem istog suda broj Kp-282/04 od 17.02.2005. godine, optuženi S. R. oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci navedene presude, počinio krivično djelo krađe iz člana 280. stav 2. Krivičnog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ-a BD BiH), za koje mu je taj sud, uz primjenu pomenutog zakonskog propisa te članova 60., 61. i 62. KZ-a BD BiH, izrekao uslovnu osudu i to tako što mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 30 dana koja se neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od jedne godine ne počini novo krivično djelo. Na osnovu člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP-a BD BiH) optuženi S. R. je obavezan na plaćanje troškova krivičnog postupka, i to paušala za rad suda u iznosu od 100,00 KM, te ostalih troškova krivičnog postupka u iznosu od 72,50 KM, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude a pod prijetnjom prinudne naplate, dok je na osnovu člana 198. stav 3. ZKP-a BD BiH obavezan da na ime imovinsko-pravnog zahtjeva (oštetnog zahtjeva) isplati oštećenim F. R. i S. R.1 iznos od 80,00 KM u roku od 30 dana po pravosnažnosti navedene presude, a pod prijetnjom prinudne naplate.

Protiv navedene presude žalbu je 07.02.2005. godine (u zakonskom roku) izjavio branilac optuženog S. R., advokat M. Z. (u daljem tekstu: branilac Zeljić). Presudu

pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog povrede krivičnog zakona predlažući da Apelacioni sud BD BiH njegovu žalbu uvaži, pobijanu presudu preinači i optuženog S. R. oslobodi od optužbe ili da pobijanu presudu u cijelosti ukine te sam održi pretres i nakon istog donese presudu.

Obrazlažući žalbu navodi da je pobijanom presudom sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka j) ZKP-a BD BiH zbog toga što u presudi nije naveo razloge o odlučnim činjenicama, odnosno razlozi koje je naveo ne mogu se smatrati razlozima o odlučnim činjenicama. Odlučna činjenica je utvrđenje gdje se optuženi nalazio u kritično vrijeme tj. u vrijeme izvršenja predmetnog krivičnog djela, odnosno utvrđenje da li se nalazio na N. B. u ul. ... br. ..., gdje je predmetna krađa izvršena ili se nalazio u izbjegličkom naselju P., gdje inače stanuje sa porodicom. U izreci pobijane presude je navedeno da je optuženi u kritično vrijeme 07.08.2004. godine počinio krivično djelo u kući oštećenih F. R. i S., koja se nalazi na području N. B. u ul. ... br. ..., dok iz iskaza svjedoka B. S., koji je u potpunosti saglasan sa iskazom optuženog, proizilazi da je optuženi u kritično vrijeme kada je predmetna krađa izvršena, bio u izbjegličkom naselju P., gdje inače stanuje sa porodicom.

Branilac Z. dalje u žalbi navodi da se na osnovu izreke pobijane presude ne zna da li se kritični događaj odigrao 2004. godine ili neke druge godine.

Navodeći u žalbi da je prvostepeni sud pobijanom presudom pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, branilac Z. ističe da navedeni sud u presudi nije na pouzdan i nesumnjiv način utvrdio činjenice na kojima zasniva svoju odluku i uvjerenje da je optuženi R. počinio krivično djelo za koje se optužuje. Iz obrazloženja presude proizilazi da prvostepeni sud u potpunosti poklanja vjeru iskazima svjedoka – oštećenih F. R. i S. R.1, kao i svjedoka A. R., dok ne prihvata pouzdanim iskaze svjedoka B. S., I. B. i M. B. Međutim, navedeni sud ili nije naveo ili je samo površno naveo razloge zbog kojih nije prihvatio iskaze svjedoka S., B. i B.1. Upravo iz iskaza navedenih svjedoka, a posebno svjedoka S., proizilazi da se optuženi R. nije nalazio a niti se mogao nalaziti u kritično vrijeme na mjestu gdje je predmetna krađa izvršena. Svjedok S. decidno, pouzdano i logično tvrdi u koje vrijeme je bio sa optuženim R. i na kom mjestu, a kasnije slijedom događaja to potvrđuju i svjedoci B. i B.1. Na osnovu iskaza pomenutih svjedoka sasvim je realno da kritičnog dana i u kritično vrijeme optuženi R. nije bio na mjestu gdje je predmetna krađa izvršena, nego je sa navedenim svjedocima bio na drugom mjestu u vezi poslova koji se tiču ribolova. Optuženi sa porodicom živi u naselju P. koje je oko 15-tak kilometara udaljeno od N. B. gdje je navodno izvršena predmetna krađa za koju se optuženi tereti. Nemoguće je fizički da je u isto vrijeme bio prisutan na dva mjesta tj. i u naselju P. i na N. B. Optuženi nema nikakvo prevozno sredstvo, a nije mu ni usputno da sa P. dolazi do naselja N. B. Saslušani policajac S. M. je naveo da je optuženog sreo u blizini Ekonomske škole u B., oko 11,25 časova, a optuženi se upravo tim putem kretao ka kući svjedoka M. B. koji živi na ... u B. Iskazi svjedoka – oštećenih F. R. i S. nisu u potpunosti saglasni u pogledu odjeće i obuće koju je na sebi imalo lice koje su kritičnog dana prepoznali kao S. R. Oštećena S. R.1 nije lično prepoznala optuženog R. u policiji nego joj je njen suprug F. R. rekao o kom se licu radi. Ona uopšte nije vršila prepoznavanje lica u policiji, a postavlja se pitanje pošto navedena svjedokinja ima dioptriju naočala +2,5 kako je ista mogla na licu mjesta kada je krađa izvršena,

kod svoje kuće prepoznati navodno S. R. Kolizija njenih izjava kao i činjenica da joj vid nije najbolji, u potpunosti dovodi u sumnju iskaz navedene svjedokinje. Optuženi S. R. je invalidno lice, isti je imao prelom desnog lakatnog zgloba, ograničene pokrete cijele desne ruke, a te povrede su na njegovoj desnoj ruci jasno vidljive, a svjedoci – oštećeni R. ni u jednom momentu nisu pomenuli da su vidjeli takav invaliditet i takve povrede kod lica koga su prepoznali na mjestu izvršenja krađe, pa i ta činjenica u potpunosti dovodi u sumnju njihove iskaze.

Prilikom prepoznavanja lica u policiji BD BiH, zajedno sa optuženim R., koji ima potpuno crnu kosu, bila su još dva mladića koji imaju potpuno plavu kosu. Normalno je bilo očekivati da između tih lica oštećeni F. R. označi optuženog R. kao lice koje je kritičnog dana i u kritično vrijeme bilo navodno prisutno na vratima njegove kuće i u dvorištu, pošto je F. decidno tvrdio da je lice koje je tom prilikom vidio imalo crnu kosu, što možda nije sporno, ali se shodno navedenom postavlja pitanje šta je drugo oštećeni F. R. prilikom prepoznavanja u policiji mogao izjaviti nego da između pokazana tri lica označi optuženog R. kao izvršioca predmetne krađe, koji je jedini imao crnu kosu. Zbog svega navedenog branilac Z. smatra da je činjenično stanje u pobijanoj presudi nepotpuno i pogrešno utvrđeno.

Zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, donošenjem pobijane presude došlo je i do povrede krivičnog zakona na štetu optuženog. Da je činjenično stanje potpuno i pravilno utvrđeno odluka prvostepenog suda bi u tom slučaju bila drugačija. Branilac Z. smatra da u konkretnom slučaju postoje okolnosti koje isključuju krivičnu odgovornost optuženog R. Osim navedenog smatra da je u konkretnom slučaju primjenjen Krivični zakon BiH, koji se nije mogao primijeniti, nego se morao primijeniti Krivični zakon Brčko Distrikta BiH, tako da je zbog toga povrijeđen krivični zakon na štetu njegovog branjenika – optuženog S. R.

Javno tužilaštvo Brčko Distrikta BiH je podneskom br. Kt-425/04 od 15.02.2005. godine dalo odgovor na žalbu branioca optuženog, advokata M. Z., u kom odgovoru je navedeno da je žalba neosnovana pa je predloženo da se kao neosnovana odbije i prvostepena presuda potvrdi.

Na javnoj sjednici vijeća ovog suda održanoj 14.04.2005. godine, branilac optuženog – advokat M. Z., je ostao u cijelosti pri navodima i prijedlogu iz žalbe koju je pismeno izjavio, a u čemu mu se pridružio optuženi S. R., dok je Zamjenik javnog tužioca BD BiH Gojko Stjepanović ostao pri navodima i prijedlogu iz pismeno datog odgovora na žalbu branioca optuženog, koji odgovor je Javno tužilaštvo BD BiH dalo podneskom br. Kt-425/04 od 15.02.2005. godine.

Ovaj sud je u smislu člana 306. ZKP-a BD BiH ispitao prvostepenu presudu u onom dijelu u kom se pobija žalbom branioca optuženog, advokata M. Z., pa je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Nije opravdan žalbeni prigovor branioca optuženog, advokata Z. da je prvostepeni sud pobijanom presudom počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka j) ZKP-a BD BiH, time što o odlučnim činjenicama koje se navode u žalbi, isti sud nije dao razloge, ili što se razlozi koje je sud dao ne mogu smatrati razlozima o odlučnim činjenicama.

Za sve utvrđene odlučne činjenice, pa i činjenicu gdje se optuženi R. nalazio u vrijeme kada je izvršena predmetna krađa, prvostepeni sud je dao potpune, jasne i logički prihvatljive razloge koje u cijelosti prihvata i ovaj sud. Zbog čega nije prihvatio objektivnom odbranu optuženog R. i iskaz svjedoka B. S. u pogledu mjesta gdje se optuženi nalazio u vrijeme kada je izvršena predmetna krađa za koju se optuženi okrivljuje, sud je dao opravdane razloge koje uvažava ovaj sud.

Bez značaja je prigovor branioca optuženog da se iz izreke presude ne zna koje godine se dogodila predmetna krađa za koju se optužuje S. R. Prvostepeni sud je tehničkom omaškom prilikom kucanja presude naveo da se predmetna krađa dogodila 2024. godine, a trebalo je da stoji 2004. godine, pa je tu tehničku grešku prvostepeni sud ispravio rješenjem o ispravci presude. Zbog navedene tehničke omaške pri kucanju izreke presude ne može se prihvatiti da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka na koju se branilac optuženog u žalbi poziva.

Kako prvostepeni sud nije počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka na koju se branilac optuženog u žalbi poziva, to ovaj sud nije uvažio žalbeni prigovor branioca optuženog kojim tvrdi suprotno.

Neosnovan je i žalbeni prigovor da je činjenično stanje u pobijanoj presudi, iz razloga koje branilac optuženog opisuje u žalbi, pogrešno i nepotpuno utvrđeno. Prvostepeni sud je dao prihvatljive razloge zbog čega je u potpunosti poklonio vjeru iskazima svjedoka – oštećenih F. R. i S. R.1, te svjedoka A. R., a isto tako je dao potpune, jasne i logički prihvatljive razloge zbog čega nije prihvatio objektivnom iznijetu odbranu optuženog te iskaze svjedoka B. S., I. B. i M. B. Navedeni sud je sveobuhvatno cijenio iznijetu odbranu optuženog i sve dokaze izvedene na glavnom pretresu pred tim sudom, dao je potrebnu analizu tih dokaza dovodeći ih u međusobnu vezu, a zašto je određene dokaze prihvatio objektivnom a druge dokaze nije, te zašto nije prihvatio objektivnom iznijetu odbranu optuženog, navedeni sud je dao uvjerljive razloge koje u cijelosti prihvata ovaj sud. Stoga se ne može prihvatiti opravdanim žalbeni prigovor da je činjenično stanje u pobijanoj presudi pogrešno i nepotpuno utvrđeno.

Na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primijenio krivični zakon kada je utvrdio da se u radnjama optuženog S. R. stiču sva bitna obilježja krivičnog djela krađe iz člana 280. stav 2. KZ-a BD BiH, te kada je utvrdivši da je optuženi i krivično odgovoran za navedeno krivično djelo, istog za to djelo oglosio krivim te mu izrekao krivičnu sankciju u skladu sa zakonom.

Ne stoji tvrdnja žalioca da je učinjena povreda krivičnog zakona na štetu njegovog branjenika time što je prvostepeni sud u izreci pobijane presude naveo da se optuženi S. R. oglašava krivim zbog počinjenog krivičnog djela krađe iz člana 280. stav 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, premda je trebalo da stoji da je navedeno krivično djelo kažnjivo po članu 280. stav 2. Krivičnog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine. Očigledno je da se u konkretnom slučaju radi o tehničkoj omašci prilikom pisanja izreke presude jer pravna ocjena djela, zakonski naziv i član krivičnog djela koji su navedeni u izreci pobijane presude u potpunosti odgovaraju odredbama Krivičnog zakona Brčko Distrikta BiH koje se odnose na krivično djelo krađe iz člana 280. stav 2. koji je u stvarnosti i primijenjen na optuženog. Radi otklanjanja očigledne omaške nastale pri kucanju izreke presude, prvostepeni sud je opravdano rješenjem od 17.02.2005. godine izvršio ispravku izreke pobijane presude

tako što je umjesto navoda da je predmetno krivično djelo kažnjivo po Krivičnom zakonu Bosne i Hercegovine, naveo da je kažnjivo po odredbama Krivičnog zakona Brčko Distrikta BiH.

Pošto ne stoji žalbeni prigovor branioca optuženog da je pobijanom presudom povrijeđen krivični zakon na štetu optuženog, to ovaj sud takav prigovor nije uvažio.

Pošto žalba zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ili zbog povrede krivičnog zakona podnesena u korist optuženog, u smislu odredbi člana 308. ZKP-a BD BiH ima prošireno dejstvo te sadrži u sebi i žalbu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, to je ovaj sud ispitao pobijanu presudu i u odluci o krivičnoj sankciji koja je izrečena optuženom za krivično djelo za koje je oglašen krivim, pa je ocijenio da je prvostepeni sud, s obzirom na konkretnu težinu učinjenog krivičnog djela, stepen krivične odgovornosti optuženog i s obzirom na utvrđene olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, izvršio pravilan izbor krivične sankcije po vrsti i mjeri kada je optuženom izrekao uslovnu zatvorsku kaznu na način kao u izreci pobijane presude, koja je i po ocjeni ovog suda neophodna da bi se postigla potrebna krivično-pravna zaštita.

Kako je ovaj sud utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih se prvostepena presuda pobija žalbom branioca optuženog S. R., advokata M. Z., to je shodno odredbama člana 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko Distrikta BiH donio presudu kao u izreci kojom je navedenu žalbu odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

ZAPISNIČAR

Tanja Šakić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Josipa Lucić